

29 Ljudstvo prihodnosti

1 (Gospod): »Če po zemlji ne bi divjali viharji, ampak bi bila temperatura povsod enaka in enak tudi pretok zraka, bi vsa zemlja kmalu razpadla in počila; le močni viharji in potresi poživijo življenje, vse se osveži, in to lahko opazite po poživljajočem ozračju po nevihti.

2 Če bi se kar se da malo gibali, bili izpostavljeni zmeraj enaki temperaturi in se ogibali vsemu neprijetnemu, bi kmalu tista moč, ki je ne urite, propadla, in tako tudi telo. Če se že nekaj takega zgodi s telesom, bi se to toliko bolj zgodilo duši, ki bi v enoličnem bivanju brez posebnih spodbud sanjarila tja v en dan, saj samo ona živi in ne tudi telo. Da bi se duša veselila življenja in ustvarjanja, mora nekaj početi. Z delom pridobiva spoznanje in veselje nad narejenim. V materialnem se to delo kaže kot boj šibkejšega z močnejšim, v duhovnem pa kot spoznavanje in čedalje večja ljubezen.

3 Ker je Bog v Svoji biti neskončen, lahko tudi duh neskončno napreduje. Ta napredek pa povzroča, da zemeljska ljudstva nastajajo in propadajo ne glede na minljivost teles - kajti napredujejo zgolj duše, telo premine.

4 Tako kakor se najbolj plemenita rastlina s skrbno nego in obrezovanjem vseh divjih poganjkov počasi razvije iz veliko manj plemenite vrste, tudi ljudstvo prihodnosti - ki bo ena čreda, ki jo bo vodil le en pastir, Jaz sam - nastaja s počasno nego, pri kateri je treba odstraniti celo veliko bohotnih sejancev.

5 Cilj Mojega učlovečenja je dokončati to delo in tako doseči tudi veliko odrešitev sveta, ki pa se mora začeti pri posamezniku in ne pri veliki množici, saj je tudi morje sestavljeno iz posameznih kapljic. Če bi hoteli morju odvzeti slanost, bi mu tudi morali odvzeti le manjše količine vode, jo razsoliti in nato razsoljeno vodo shranjevati v primernem zbiralniku - delo, ki je videti nekoristno, vendar bi nazadnje le pripeljalo do cilja, če bi bile na voljo večnosti. Ali ste zdaj razumeli, kaj sem vam povedal s Svojimi besedami?«

6 Rael in tudi drugi učenci so rekli: »Da, Gospod, mislimo, da smo razumeli, kolikor Te je sploh mogoče povsem razumeti, čeprav se nam zdi, kot da bi lahko iz Tvojih besed razbrali še marsikaj, česar sicer nisi povedal, je pa mogoče sklepati iz njih. V prihodnje nam bo še razumljivejše, ko bomo tudi to, kar si nam zdaj povedal, povsem dojeli.«

7 Jaz sem rekel: »Dragi prijatelji, v vaših dušah razbiram še vprašanje, katero ljudstvo bo zamenjalo Jude, če ti ne bodo ustrezali pričakovanjem - to pa se, kot vam je znano, ve že zdaj, sicer ne bi tako pogosto napovedal uničenja Jeruzalema -, saj vam ni znano, da bi katero koli drugo ljudstvo prestalo vsaj približno podobno šolanje, kot gaje izraelsko.

8 Tudi na to vam bom odgovoril. Bog, kot Vsevedni, ni tako nespameten, da bi Svoje delo oprl samo na en oporni steber, temveč zmeraj gradi na več njih, da se zgradba, ki jo postavlja, ne bi zrušila čez noč, če bi črv nagrzel ta ali oni steber. In tako tudi delo odrešitve sloni na celo številnih varnih stebrih, zato mora uspeti, čeprav skuša to sovražnik na vso moč preprečiti.

9 Na tej zemlji je več ljudstev, ki bi lahko kot varuhi pečata nove besede ustrezno nadomestili Jude. Dozdajšnji varuhi bodo v prihodnje staro toliko bolj prestrašeno varovali, kolikor več težav bodo doživljali. In ko bodo tudi Judje razkropljeni po vsem planetu, se bodo tem bolj oprijemali stare vere, ker bosta vera in upanje na vnovično vzpostavitev nekdanje minljive veličine edino sidro, ki jih lahko reši pred popolnim propadom in uničenjem, in tega se bodo dobro zavedali.

10 Moja nova beseda pa prav tako potrebuje varuha pečata, to pomeni ljudstvo, iz katerega bodo lahko vstali zmeraj novi učitelji, ki bodo vedno znova prečistili že nekoliko zamočvirjen nauk in močvirno vodo spremenili v bister tok. Kajti tako kakor so Judje zoreli le počasi, mora tudi tisto ljudstvo dozorevati enako počasi. Tako kot so morali Judje zaradi svojih grehov prenesti suženjstvo in so zapadli malikovanju, bo tudi ljudstvo prihodnosti zagrešilo podobne napake, celo povsem enake, in jih bo tudi moralo zagrešiti, da bi dozorelo. Tako kot sem v judovskem ljudstvu obujal preroke, bodo tudi pri tem ljudstvu zrasli preroki, ki bodo čisti nauk iz nebes čistili primesi.

11 Tega ljudstva pa skorajda ne poznate, bo pa ob svojem času izbruhnilo z veliko močjo in uničilo vse trhlo in neuporabno, kajti mogočno je v svoji še nedotaknjeni naravni moči. Prav isti učitelji, ki so se spustili sem kot Moji služabniki, bodo spet prišli tudi tja, delno v mesu in delno v duhu, in bodo z velikim navdušenjem in zmagovalno oblastjo pričevali o Meni, kakor so tudi doslej pričevali o Meni, Jaz pa jim bom nevidno stal ob strani in jih vodil.

12 Ko bo omenjeno ljudstvo tudi nekoč doseglo svoj vrhunec in se bodo tuji kralji zbal, da bi lahko zasedlo vso zemljo, tako kakor zdaj Rimljani, bo napočil čas, poln presenečenj za ljudstva zemlje. Kajti tedaj v središču ne bo omenjeno ljudstvo, temveč bo nastalo novo, sestavljeno iz najbolj plemenitih mož in žena vseh ljudstev. Ti bodo z Mojo močjo premagali ves svet in potem naj bi med vsemi deželami in ljudstvi zavlada mir in sloga, in to se bo tudi uresničilo. In sredi tega novega ljudstva bo rojen blagoslov, ki ne bo več potreboval ne kralja ne zakona, razen enega: 'Ljubi Boga nadvse in svojega bližnjega kakor samega sebe.'

13 Vi pa, Moji privrženci, boste sodelovali pri tem novem materialnem in duhovnem kraljestvu. Zato ste tukaj zbrani, da boste že zdaj med svojimi prvimi zemeljskimi dnevi iz Mojih ust slišali, zakaj ste poklicani; kajti vsi tisti, ki jih zdaj ne vidite, bodo prav tako sodelovali pri veliki blaženosti te zemlje, in po tej zemlji tudi veselja in kraljestva duhov, in so navzoči tudi zdaj ter se vas veselijo kot sodelavcev pri delu, ki se začinja. Vi pa naj bi jih tudi videli, te velike množice, ki so potrebne, da bo delo uspelo.«

14 Po teh besedah sem vsem navzočim odprl duhovni vid in zagledali so preroke in

angele Mojih nebes, ki so se jim kar najbolj ljubeče približali in se z njimi pogovorili o Mojih zadnjih razodetjih.

Jakob Lorber

[Janezov veliki evangelij](#)

knjiga 11